

КУЛТУРА

Търси за...

В целия сайт

Култура - Брой 2 (2441), 19 януари 2007

Български | English

ИЗБОРЪТ НА КУЛТУРА

ПОГЛЕД КЪМ СЕДМИЦАТА

НАБЛЮДАТЕЛИ

КУЛТУРЕН КОКТЕЙЛ

АНКЕТАТА НА КУЛТУРА

1. Кое събитие/събития (до 5) от изложбения живот на София през 2006 остави/ха траен положителен спомен у вас и с какво? 2. Има ли нещо, което да ви е впечатлило в отрицателен смисъл? 3. Бихте ли поставили някое събитие на първо място – кое и защо? 4. Какво, според вас, трябва да е водещо при определянето на най-доброто/важното събитие на годината, какви качества трябва да притежава то? 5. Коя галерия/галерии може да отличите за изложбена политика през изминалата година? 6. Има ли събитие от изложбения живот в страната, което да е привлякло вашето внимание и с какво? 7. Как по отношение на извите в областта на визуалните изкуства бихте определили 2006 година - като по-скоро силна, или като по-скоро слаба и защо?

a+ a a-

Владия Михайлова: Конфигурации:

7. Струва ми се, че изминалата година бе не толкова година на изложбите, колкото година на дискусиите и обособяването на различия. Тя премина под общия знак на темата за Музей за съвременно изкуство, която се повдигаше с повод и (понякога) без повод в медиите, на публични и частни дискусии, за да достигне до събитието "Първи търг за съвременно изкуство" (НХГ). Резултатите от инициативата предстои да видим в основаването на Фонд за изграждане на Музей на модерното и съвременно изкуство у нас.(?)

5. В сянката на Музея обаче 2006 се оказва и много любопитна от гледна точка на установяване на определена конфигурация на арт сцената в София.

Годината започна със закриването на галерия "АТА", продължи с налагането на пространства като „Червената къща“ и „Даухаус“, както и с продължаване на политиката на ретроспекции в СГХГ – този път на фокус бе съвременното изкуство. Към края й се появи "новото OFF-лице" на Хамбара и галерия „Пистолет“.

Започна да се обособява и специфично пространство за репрезентации на съвременно изкуство, което произведе различни образи на съвременното изкуство в България: В началото на годината на „Шипка“ 6 се проведе изложбата 'Награди за съвременно българско изкуство' на Мобилтел, номинации за 2005 г., Аделина Попнеделева инициира проект „Десет години видеоарт в България“ с куратори Аделина Попнеделева, Борис Костадинов, Венцислав Занков, Яна Костова, Надежда Олег Ляхова. В СГХГ също се състояха няколко изложби, които предложиха повече или по-малко аналитични ретроспекции на съвременно изкуство, като: „Умножаване на отраженията“, „Важно съобщение“, „Нито бял куб, нито черна кутия. История в сегашно време“.

1, 3, 4: Сред тях мога да посоча две, които особено ме впечатлиха с доброто си изпълнение и широкото поле за интерпретации. Почти в началото на годината - "Умножаване на отраженията" с куратор Мария Василева, огледа едни в други жени-художници в началото и края на ХХ век в България, търсейки в сложната координатна система на преплитания се образи някаква спонтанна историческа равностметка или позиция. Жената. Подетата тема бе отчасти продължена в иницирираната от Ирина Генова на базата на исторически проучвания изложба „Присъствия/отсъствия – художнички и архитекти в модерното изкуство на България“.

"Нито бял куб, нито черна кутия. История в сегашно време" – изложба на Институт за съвременно изкуство, с куратори Яра Бубнова и Мария Василева също предложи историческо размишление. Този път върху годините съвместна работа на художници и куратори, които (интересно) бяха представени през идеята за общността и обособяването на творческата група като специфична практика на живеене в работите на Калин Серапионов. Тема, струва ми се, особено важна за локална сцена като българската.

Сред изложбите, които запомних в собствената си траектория на преминаване през различни пространства, са и **Моделите на изоставяне** на Вероника Цекова в Гьоте институт заради точното и любопитно око, което не само умее да вижда, но и да осмисля и подрежда, предава видяното през определено послание или въпрос. Уъркшопът и презентацията **Media Music Room** на **Винсент Гудард** (участник в резидентна програма на Интерспейс в София), който трансформира в звуци и образи пространството на Даухаус,

превърщайки го в поле на действие, в което всеки можеше да остави своя аудио-визуална следа. И отново в Даухаус – "Dis-economy of life", куратор Марко Стаменкович, гостуваща изложба на Cinema Suitcase с партньор в България Интерспейс. Изложбата държеше зрителите нащрек не само поради студа на зимен Даухаус, но и заради характера на показаните видео-документални работи, в чиято привидна обичайност можеха да се уловят много интересни образи, жестове и идеи. Находки.

2,6: С доза неудовлетворение трябва да си призная, че за мен годината бе София-центрирана, в която за съжаление не успях да видя продукцията Карго. За сметка на това обаче се радвах на известно разнообразие, което и прави оценката сложна и може би малко излишна.

[Коментари от читатели](#) [Добавяне на коментар](#)

[За да добавяте коментари, трябва да се регистрирате тук.](#)

[АРХИВ](#) [РЕКЛАМА](#) [ЗА КОНТАКТИ](#) [ПРИЯТЕЛИ](#)

КУЛТУРА

СЕДМИЧНИК ЗА ИЗКУСТВО, КУЛТУРА И ПУБЛИЦИСТИКА
ИЗДАНИЕ НА ФОНДАЦИЯ КОМУНИТАС

ХРИСТИЯНСТВО
КУЛТУРА

© 2009 ФОНДАЦИЯ КОМУНИТАС | Created by [CRISD](#)

WebCounter